

Instituttstillitsvalgt (ITV) Einar Aagaard Tryti

Einar Aagaard Tryti er 28 år, fra Oslo og går kull 32 på profesjonsstudiet. I løpet av studiet har han blant annet jobbet en del i akuttpsykiatrien og vært aktiv i Psykologen. 25. november trer han av etter et år som instituttstillitsvalgt. Vi har tatt en prat med han om vervet, studentdemokrati og om det er mye krangling med instituttet.

PS: ITV for 2015 velges på Psykologens generalforsamling 25/11 kl 12:15 på D10 - dukk opp enten du vurderer å stille, eller for å stemme på din favorittkandidat!

Oktober nærmer seg slutten, det er torsdag morgen. På Dragvoll trasker to småtrøtte intervjuemedarbeidere opp foran døra til studentrådskontoret. Ut kommer en smilende, opplagt Einar og hilser oss velkommen. Inne på intervjurommet sitter vi oss på hver vår side av et avlangt møtebord, ITV-en tilbyr kaffe. Et par slurker senere, med Einar lent tilbake og klar for spørsmål, har to ferske intervjuemedarbeidere klart å få diktafonen i orden og vi setter i gang.

Kort fortalt, hva går det ut på å være institutt-tillitsvalgt?

Det ligger jo litt i ordet, du er på en måte hovedtillitsvalgt for alle studentene. Da sitter du institutt-tillitsvalgt(ITV) for profesjonsstudentene på psykologi, jobber særlig tett med de som er ITV for master- og bachelorstudenter, også sitter man sammen i studentrådet med ITV-ene fra de andre instituttene på SVT.

I det så ligger at du har god kontakt med studentmassen og må få formidlet den kontakten med studentmassen til de rette organene. Du skal ivareta studentene rettigheter og er representert i en del organer, blant annet Instituttstyret, Ledergruppa og en del andre utvalg som har å gjøre med hvordan studieplanen formes etc. Du er også representert i Studentrådet hvor studentene er samlet.

Hva bruker du mest tid på gjennom en vanlig arbeidsdag i denne stillingen?

Det det kanskje går mest tid til er møtevirksomhet – uten at det blir riktig og si at det er slik for alle dager, for det finnes dager hvor jeg ikke jobber med det. Du kan si at det i all hovedsak går ut på å skrive og svare på mailer med studenter, skrive saksdokumenter til møter, føre referater fra møter eller rett og slett bare sitte i møter og høre på. I tillegg sitter man her på kontoret hvor man har kontorvakt en gang i uka. Da hjelper du studenter å svare på spørsmål om rettigheter og om hvor de skal finne bokskap og sånn.

Har du noen tanker hva som er forskjellen på å være institutt-tillitsvalgt og det å være tillitsvalgt på en vanlig arbeidsplass?

Jeg tror det er ganske parallelt, naturligvis at man kanskje har et litt mindre økosystem her, eller at man er nærmere, altså det er et større hierarki her. Jeg trodde at dette var et ganske ensomt verv – at du tok mest sånn bare for å få det gjort, eller at noen måtte være det og da stod du stort sett på egen hånd, men du står faktisk i en veldig proft og ivaretagende miljø her rundt studentrådet. Du har de andre studenttillitsvalgte som har smakt på mange av de samme problemstillingene som deg, så du kan spørre om hjelp. Man har også de som er fakultetstillitsvalgt, de sitter i 20 % stillinger, leder Studentrådet og kan kanskje raskere komme seg til et høyt nivå med en sak. Hvis en sak ikke løser seg veldig enkelt så må man kanskje opp på fakultetsnivå.

Over til vervet i seg selv - hva er de viktigste tingene du har lært av vervet som ITV?

Kanskje jeg har lært – jeg gikk jo hardt ut, jeg har jo lært ydmykhet. Det å ha respekt for at ting tar tid, men jeg har også lært rett og slett at alt er mulig... Altså, jeg har for så vidt ikke møtt på noe som har virket som en uoverstigelig oppgave i vervet. Jeg har lært så mye på så mange områder, som organisasjonskultur: Man blir jo tatt med av studentrådet på to sånne seminarer i året hvor du får god opplæring i debatteknikk, møtekultur, i hvilke saker som er viktig for studentene og for som universitetet som helhet og fakultetet spesielt. Der blir du kjent med de andre institutt-tillitsvalgte, også får du masse, masse mat og en helg på hotell liksom – det er jo kjempeallright!

“*Jeg har jo lært ydmykhet, respekt for at ting tar tid, men jeg har også lært at rett og slett alt er mulig*

Så ja, kanskje mest lært dette med å se en organisasjon fra utsiden og det å kjenne alle elementene, og på måte få en bedre forståelse av hvordan universitetet er strukturert og hvordan en sånn stor organisasjon fungerer. Det har vært kjempeinteressant.

Kan du si litt mer om den personlige utviklingen stillingen har ført med seg?

Det er noe med den tålmodigheten for at store systemer jobber sakte, det å sette seg ned å tenke rolig gjennom ting og se litt sine begrensninger: Hva er det sannsynlig at jeg får gjort på kort tid og hva kan jeg sette i gang av prosesser?

Du pratet litt om at det var mindre ensom enn du hadde trodd, er det sosialt å være ITV?

“*Selv om psykologi er veldig interessant, og man er veldig glad i menneskene der, så er 6 år med studier veldig mye, så det er veldig deilig å snakke med folk fra helt andre fag og linjer.*

Det er veldig sosialt. Det er kanskje noe av det jeg har trivdes best med, altså jeg er jo en veldig engasjert type, jeg lar meg provosere av urettferdighet og tar gjerne en kamp. Det er så mye av den ånden i studentrådet, og det å være med så engasjerte mennesker er veldig deilig. Også er det deilig å omgås sosialt med masse mennesker som ikke studerer psykologi av og til! Selv om psykologi er veldig interessant, og man er veldig glad i menneskene der, så er 6 år med studier veldig mye, så det er veldig deilig å snakke med folk fra helt andre fag og linjer. Det arrangeres masse sosialt etter hvert møte, det er fredagsvafler, det er alt mulig. Så har jeg fått veldig mange gode venner også i vervet, og hadde jeg blitt her så ville jo mulighetene vært uendelige. Da hadde kanskje fakultetstillitsvalgt-vervet vært det neste.

Noe litt annet, tror du får bruk for ferdighetene du har utviklet her som psykolog?

Ja, nå til dags driver jo psykologene med så mye forskjellig. Som terapeut kanskje ikke – jo altså du må lære deg å samtale på en vanlig måte, selv om det er jo noe vi stort sett kan. Jeg tror veldig på forståelsen for systemer, forståelsen for at ting kan ta tid. Jeg kan se for meg at det er like tungroddet og store systemer med like mange menneskelige feil i kommunene, staten eller i store organisasjoner. Altså sånn organisasjonspsykologisk er dette kjempespennende. Å se forskjellige kulturer i forskjellige møter og forskjellige råd – noen fører jo for eksempel referater andre ikke, så den systemtankegangen er veldig viktig å ta med seg som psykolog.

Hvem bør søke stillingen som ITV?

Jeg synes at alle som studerer psykologi har lov til å søke. Bare du har studierett på profesjon så kan du søke stillingen. Det vi ikke trenger er folk som ikke er villig til å gjøre noe som helst, de som på en måte bare er i vervet for kompensasjonen – for det er jo et kompensert verv. Man får noen kroner for det man gjør, det er ikke timebetalt men du får så og så mange penger også gjør du det.

Det er verv som har mye å tilby hvis du legger inn det lille ekstra, hvis du har en mening eller tanke om hvordan ting skal være, da er det kjempebra å søke, uansett hvilket kull du går. De eneste jeg nesten vil fraråde å søke er de som bare vil sitte et år. Neste høst kommer det ny studieplanvurdering, altså en omlegging av studieplanen. Det er også en del frister utover, så det å få kontinuitet på vervet er kjempeviktig.

Det å vise at psykologi er en tydelig stemme både på fakultet og på universitet som helhet, og det å tørre å snakke for psykologi sine interesser. Vi har jo lest at psykologi er ett av de største instituttene på hele universitetet, man representerer ca 1200 studenter og burde egentlig fått mer "bang for penga"!

Tilbake til selve søkeren, er det egentlig noen spesielle egenskaper eller erfaring man trenger for å søke?

“Jeg mener at det er mye bedre med en engasjert person uten erfaring, enn omvendt

Nei, det er det egentlig overhode ikke. Selvfølgelig vil erfaring være positivt, men nå skal man jo ikke ansettes på en måte for sine erfaringer, men velges... Jeg mener at det er mye bedre med en engasjert person uten erfaring, enn omvendt. Jeg tror det er viljen og engasjementet det står på mest, og det å tørre å si ifra.

Hva slags opplæring vil den nyvalgte få?

Jeg vil sterkt anbefale den nyvalgte å være med på de møtene jeg er på i slutten av semesteret. Nå er dessverre ikke jeg her neste semester, men vi har en egen perm hvor det står retningslinjer for Profesjonsrådet, for ITV-vervet, for Programrådet, for alt mulig. I tillegg skriver jeg et langt erfaringsskriv som ligger der. I tillegg vil ITV-ene for både profesjon og master byttes, så bachelor vil få opplæringsansvar, og hun er kjempedyktig.

Hvor mye tid bruker du i løpet av uka på vervet, og går det greit å kombinere med å være fulltids psykologistudent?

Ja, det har gått greit. Det er jo på en måte noe du gjør litt nå og da parallelt med at du studerer. Det lar seg veldig fint kombinere siden du styrer din egen dag, med unntak av noen møter på faste tidspunkter, ellers styrer du det helt selv. Du må være villig til å legge inn den ekstra tiden det tar å sette skikkelig inn i en sak, det å lese saksdokumenter etc. Jeg vil ikke tenke på det som en jobb, mer som et frivillig verv og så får du tilfeldigvis en slump penger for det på slutten.

Du har to timer hvor du sitter kontorvakt i uka. 2 timer annenhver uke i studentrådet, og så regner man med en time på møte med instituttet i uka. Et absolutt minimum er ca 4 timer i uka, noen perioder mye mer, ellers kan jeg også bruke mindre. Ellers bruker man jo mer til å begynne med, for å sette seg inn i ting. Nå på slutten går ting mer på autopilot.

Noe litt annet, har det vært noe uventet med det å være ITV?

Særlig det sosiale må understrekes. Det å få så mange nye venner på slutten av studiet. Hmm, kanskje hvor lystbetont det har vært, hvor mye jeg har lært og hvor mye man sitter igjen med.

Er det vanskelig å ikke kjenne fullstendig til lovverkene, eller noe som har med administrasjonen å gjøre?

Alltid så kjenner en på at en mangler informasjon som andre sitter på, og det kan være slitsomt, fordi da kan du ble møtt i en diskusjon med noe som kan være åpenbare fakta for andre som du ikke sitter på – det kan oppleves utfordrende. Da har jeg prøvd å kartlegge hvor all relevant informasjon ligger, så jeg har funnet masse. Senest for noen dager siden fant jeg et kjempeviktig dokument som jeg hadde trengt mange ganger i løpet av året. Nå vet jeg jo hvor det er og kan bruke det. Det å kjenne på grensene er noe du finner ut av etter hvert, hvor du har noe du skulle ha sagt, og hvor du kanskje ikke tar den fighten. Samtidig så mener jeg at det jo er veldig mye vi har lov til å si noe om. Man må være forsiktig så man ikke blir undervurdert som student, for vi er jo høyt utdannede mennesker med en mening. Så ikke bli elever, vi er studenter!

Det er masse engasjement blant studentene våre og det hadde vært så kult å se det engasjementet spre seg inn i studentdemokratiet, se at noen at hadde snakket vår sak i studenttinget når de deler ut penger, se noen sitte i fakultetsstyremøter og snakke psykologi sin sak.

For tradisjonelt er vel psykologi kjent for å være lite involvert i det store studentdemokratiet?

Det er fraværende, og det er veldig synd. Jeg vet at det er mange som presser på for å få oss inn, for vi representerer mange studenter, så jeg har jobbet en del med forholdet mellom studentrådet og psykolosjen, altså det å trekke psykologi litt mer inn i det studentdemokratiske økosystemet.

Enn sånn personlig? Har du opplevd noen ubehagelig episoder, har du opplevd å bli skjelt ut av medstudenter som kommer med spørsmål eller opplevd å bli komplett oversett av de oppe på høyere nivå?

Jeg har aldri opplevd å bli kjefta ut av studenter. Det har gått en kule varmt på instituttet, det har det, men aldri på en måte som kunne oppleves som krenkende eller sånn sett ubehagelig. Man krangler jo, og det er jo delte og ikke sammenfallende interesser.

Enn lenger opp i systemet, kan de oppleves som litt bastante og sære?

Jeg vil ikke gå så langt som å kalle de sære. Jeg vet ikke helt hva man skal si til det, for jeg skal ikke si noe før jeg vet hva de føler. Det blir diskusjoner, det kan man si. Det får være opp til den neste ITV-en å avgjøre, om det er et hardt system eller hva det er?

Min erfaring med psykologisk institutt har vært det at du blir mottatt godt med de beste intensjoner, og så oppstår diskusjonen der og da. Jeg tror ikke psykologisk institutt er noe særere enn et hvilket som helst annet institutt, et barne- og familiekontor eller en annen institusjon.

Utvidet intervju

I den utvidede delen av intervjuet prater vi med Einar om hans motivasjon da han søkte stillingen, hvordan psykologistudenter får gjennomslag for sine ønsker, opprettelsen av Profesjonsrådet, om mer

studentinnflytelse i Programutvalget, viktigheten av å ha et langtidsperspektiv og hvilke saker den avtroppende ITV-en er spesielt fornøgd med å få gjennomslag for.

Over til noe litt mer personlig, hva var grunnen til at du søkte dette vervet?

“

Jeg hadde studert psykologi i 5 år, [...] og jeg følte at mye kunne vært endret og at mye kunne vært lett å endre

”

Jeg hadde studert psykologi i 5 år, så da følte jeg at jeg hadde sett mye av hvordan psykologisk institutt fungerte fra mitt ståsted som student og jeg følte at mye kunne vært endret og at mye kunne vært lett å endre, men aldri ble endret. Dermed så jeg dette som en mulighet til å bidra endre på det som jeg har stusset på i en 4-5 år, før jeg da snart skulle gi meg. Så skal det også sies at jeg hadde tenkt på det tidligere, men det var først helt på tampen at det ble aktuelt.

Hva er rett fremgangsmåte for en psykologistudent som synes at noe bør forbedres på studiet?

Ja, da kommer vi til noe av det jeg er mest fornøyd med å ha fått til, og det er jo å samle de tillitsvalgte på profesjonsstudiet i ett sånt råd, et elevråd nærmest for profesjonsstudentene som vi bare kaller for profesjonsrådet. Der sitter jeg som leder og en representant for hvert kull som er valgt demokratisk fra hvert kull. På den måten har vi laget masse flotte retningslinjer og vedtekter som vi føler, litt for at det skulle vare.

Det greieste er kanskje å spørre den kulltillitsvalgte i kullet sitt. Det kan man gjøre uansett for når vi møtes i profesjonsrådet kan jeg da få et inntrykk over hvordan hele studentmassen beveger seg. Gå også gjerne direkte til ITV, men problemet med dette er at ITV alltid skulle kunne hjelpe til i en hver sammenheng, noe som ikke alltid er like enkelt.

Kanskje et litt rart spørsmål, men har du noen formening om hva studenter har noe med å endre på, og hva de ikke har noe med sånn i studiet?

Så lenge man befinner seg innenfor loven kan man jo endre på det man vil – eller altså, jeg kjenner ikke helt de grensene men jeg bare presser mot så langt jeg kommer i den retningen studentene vil.

Du nevnte dårlig kommunikasjon tidligere, hvordan har det vært å samarbeide med administrasjonen på instituttet?

Det har gått i det store og hele veldig bra. Jeg tror vi har litt – eeh..., nei nå skal ikke jeg anta noe om deres følelser, men vi er bedre organisert nå som studenter etter at vi opprettet Profesjonsrådet i vår. For å ta et eksempel så er det Programrådet, som de fleste ikke har hørt om. Vi har to programrådtillitsvalgte som vi har omorganisert nå, slik at de sitter i Profesjonsrådet sammen med oss. Jeg kan vise dere etterpå et organisasjonskart, det er logisk. Nå har vi i hvert fall sørget for at det er veldig god kommunikasjon mellom ITV og Programrådet, fordi programrådet er det rådet som styrer utviklingen i studieprogrammet.

Tidligere når studenter har henvendt seg til ITV fordi de sier for eksempel at det er noe som mangler i faget, det er for lite pensum, det er for langt pensum, det er for kort tid til eksamen eller hva det nå skulle være, så har ITV-en i det store og hele bare sagt "Javel" og videre prøvd å få bragt det videre til ledelsen, så vil ledelsen si at «Dette er feil forum». Nå har vi Programrådet, for før har man jo ikke hatt noen fungerende programtillitsvalgtordning.

Gjennom mange, mange år nå som det har vært store omveltninger innen instituttet, så har det vært veldig dårlig representasjon i Programrådet. Da vi tok over og omstrukturerte i vår så var det i de siste 4 årene tatt opp én sak i Programrådet på vegne av studentene. Da vi kom på første møte etter å ha omstrukturert og faktisk høstet informasjon fra hele studentmassen så hadde vi et sted mellom 16 og 20 saker på det møtet. Det tyder jo på at informasjonsflyten har vært for dårlig og at nå er den mye bedre. Vi kan si at vi ble litt overrasket når vi tenkte på hvordan det er å samarbeide med ledelsen, for nå har vi plutselig hatt møter som går langt utover tiden for å få tatt opp alle ting som skulle vært tatt opp. Jeg opplever administrasjonen som imøtekommende og villige til å høre på det vi har å si, og villige til å gjøre noe for oss.

Det virker jo som om studentdemokratiet og tillitsvalgte har hatt en del mulighet til å være med å utforme hvordan samarbeidet ser ut?

Ja, det har vi jo. Det er fordi vi har kommet og sagt at vi vil være med nå ... altså det som har vært problemet tidligere har vært det at det er ingen kollektiv hukommelse for hva som er gjort. Denne ene ITV-en følger den andre uten at det er noen omfattende opplæring, og så blir det litt hva man gjør det til selv ... at man får en mer kollektiv hukommelse ut av dette og at man føler på en måte en slags oversikt over hvilke saker som er relevant og hvilke saker som har vært tidligere, slik at man slipper å gå gjennom gamle saker på nytt.

Mange av prosessene som skal til for å endre studieprogrammet i en annen retning de tar ofte et år, to år, tre år, ja fire år før de er på plass, og da kan man ikke ha ett års hukommelse, da må man ha fire års hukommelse, ikke sant. Å vite hvor denne saken startet i sin tid, så det å ta vare på og arkivere møtereferater, det er viktig. Jeg har vært igjennom møtereferater fra 2010 og der er det mye ymse, ikke sant.

Det virker som du gjennom Profesjonsrådet har fått stor framgang i prosessene, men har du andre eksempler på at det er helt tydelig at jobben du gjør har båret frukter?

Ja, vi kan ta for eksempel at vi fikk endret den detaljerte forskriften for gjennomføring av profesjonsstudiet. Det sto i forskriften at det ikke var lov å hente ned fag for å komme deg lenger fram i studieløpet. Det var ikke lov da i det hele tatt, og det førte til store vansker for mange med å ta utveksling og det var nesten umulig for den nye ordningen å ta utveksling. I tillegg ble det vanskelig for de som hadde bachelor fra før – som er tilfelle for mange, og i den nye ordningen komme seg raskere igjennom. Alle er tjent med at man fullfører på nærmere normert tid: Nå har studenten mer kontroll over sin egen arbeidskapasitet. Hvis man har arbeidskapasitet til 50 studiepoeng, men tvinges til å ta 30, så er det synd.

Så det var på en måte en helt konkret seier. Her tjente begge parter: Instituttet ble kvitt studentene tidligere og slipper å bruke penger på dem; man kommer nærmere målet til et universitet med 100 % utveksling og studentene føler seg mindre kontrollert.

Oppsummert - dukk opp på generalforsamling 25/11 2014 og søk på ITV-vervet!

Av Lars-Oskar Dale og Jørgen Storli Værnes
Publisert 20.11.14

[Trykk her](#) for flere intervjuer med ferdig utdannede psykologer!

Kommende arrangementer

Fant ingen arrangementer.

Kategorier

- Sosialt
- Nyheter
- Informasjon
- Fagdag erfaringer

Psykolosjen på Twitter

Her kommer Tweets

Tilbakemeldinger?

Losjen vil gjerne høre fra deg hvis du er fornøyd, misfornøyd eller har forslag til noe vi kan arrangere - send oss en mail på psykolosjen@gmail.com!

Følg oss:

Kontaktinfo & kontaktskjema

Login for styremedlemmer